

РЕШЕНИЕ

№ 1384

гр. В., 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IX СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Славова

при участието на секретаря Димитричка Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Деница Славова Гражданско дело № 20223100102390 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искове с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК, предявени от **Р. В. В.**, ЕГН *****, адрес гр. В., ул. „****“, ПРОТИВ **Е. Е. П.**, гр. В., ул. ****, гражданин на Р.Ф., родена на **** г. в условията на евентуалност, а именно:

1 / за приемане за установено в отношенията между страните, че **ищецът Е собственик** на следния недвижим имот: **апартамент №7 /седем/, н а IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, представляващ мезонет - 1 /първа/ сграда на площ от 115,79 кв.м./сто и шестнадесет цяло и 79 стотни квадратни метра/ състоящ се от кухня, дневна, три спални, тоалет, баня, коридор, при граници ат.: №5, ап. №8, калкан, улица, заедно с прилежащото избено помещение №3/три/ на застроена площ от 9,13 кв.м. при граници изба №2, изба №5, коридор, калкан, както и 5,8516% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж в недвижим имот находящ се в гр. В., ул. ****, дворно място с пространство от 485 кв. м./четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо имот пл. №9 /девет/ в кв. 443/четиристотин четиридесет и три/ по плана на 1/първи/ микрорайон на гр. В., а по схема самостоятелен**

обект в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1.7, с адрес гр. В., р-н **** ул.****, ***** намиращ се в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1, с предназначение жилищна сграда - многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 10135.1505.224, предназначение на жилищния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта:2, площ по документи 116,79 кв. м., с прилежащи части: 5,8516% от общите части на сградата и изба №3 с площ 9,13 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 10135.1505.224.1.5, 10135.1505.224.1.8, под обекта: 10135.1505.224.1.5, над обекта: няма, въз основа на осъществено от него **давностно владение за периода от 2001г. до 2019 г.**

2/ в условията на евентуалност за **приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът Е собственик** на следния недвижим имот: **1/2 ид.част от апартамент №7 /седем/, на IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, представляващ мезонет - 1/първа/ сграда на площ от 116,79 кв.м./сто и шестнадесет цяло и 79 стотни квадратни метра/ състоящ се от кухня, дневна, три спални, тоалет, баня, коридор, при граници ап. №5, ап. №8, калкан, улица, заедно с прилежащото избено помещение №3/три/ на застроена площ от 9,13 кв.м. при граници изба №2, изба №5, коридор, калкан, както и 5,8516% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж в недвижим имот находящ се в гр. В., ул. ****, дворно място с пространство от 485 кв. м./четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо имот пл. №9/девет/ в кв. 443/четиристотин четиридесет и три/ по плана на 1/първи/ микрорайон на гр. В., а по схема самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1.7, с адрес гр. В., р-н **** ул. ****, ***** намиращ се в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1, с предназначение жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 10135,1505.224, предназначение на жилищния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта:2, площ по документи 116,79 кв. м., с прилежащи части: 5,8516% от общите части на сградата и изба №3 с площ 9,13 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 10135.1535.224.1.5, 10135.1505.224.1.8, под обекта: 10135.1505.224.1.5, над обекта: няма, придобита въз основа на **прекръпяване на СИО** /съпругеската имуществена общност/, възникнала върху обекта по силата на законовата презумпция чрез построяване на сградата от двамата съпрузи по време на брака.**

В исковата молба се твърди, че Д.К.К е съсобственик в поземлен имот, находящ се в гр. В., ул. **, а именно дворно място цялото с пространство от 485 кв.м./четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/ съставляващо пл. № 9 /девет/ в кв. №443/ четиристотин четиридесет к три/ по плана на I-ви микрорайон на гр. В..**

На 20.03.1997 г. с нот. Акт №117, том XIV, дело 3840/1997г., Д.К.К учредява на К.А.К. право на строеж върху собствения си недвижим имот, срещу задължението му да построи жилищна сграда на пет етажа плюс сутеренен и партерен етаж с обща разгърната площ от 2 365,90 кв. м

Съгласно т. 5 Д.К.К си запазва правото на строеж, а останалите съсобственици ѝ учредяват правото на строеж за процесния имот.

Твърди, че на 15.09.1998 г. с акт е приета стоманобетонната конструкция на сградата в съответствие с нормативните изисквания. Към датата на приемане е изграден „грубия строеж“ на сградата. Доколкото към тази дата Р. В. и Д.К. са били в брак, то процесният имот е част от съпружеската имуществена общност на Р. В. и Д.К..

С влязло в сила съдебно решение на ВОС №883/12.07.2019 г. по гр. д. №774 по описа за 2019 г., ищецът е признат за собственик на целия недвижим имот по силата на давностно владение. Решението е надлежно вписано след влизането му в сила на 17.10.2019г.

При справка в СВ., извършена през лятото на 2022г., ищецът установява, че имотът е придобит чрез публичен търг с постановление за възлагане от трето лице и ответник в настоящото производство - Е. Е. П., вписано на 06.06.2019г. Проданта е извършена от ЧСИ Н.Д., с реп №807, с район на действие ОС - В., по ИД №20158070403001 и по присъединено ИД№20158070403106.

Заявява, че не е давал изрично писмено съгласие за извършване на публична продажба на целия имот по реда на чл. 500, ал.2 от ГПК.

В депозираната от ищеца уточняваща молба вх. № 2282 /21.09.2023 г. твърди, че:

Давностното владение от ищеца Р. В. върху процесния имот е осъществявано в периода от 2001г. до 2019 г. От 1998г. до 2001 г. двамата съпрузи са осъществявали фактическа власт върху имота, а след 2001г.,

когато Д.К. е напуснала имота до 2019г. ищеца самостоятелно е осъществявал фактическа власт върху процесния апартамент.

Моментът на възникване на намерението за своеене на ищеца по отношение на частта на съпругата му е след фактическата им раздяла, когато тя е напуснала имота през 2001г. и той самостоятелно е заживял в него.

Ищецът е отблъснал владението на Д.К., като непосредствено е владял цялата вещ – живял е в процесния апартамент непрекъснато в период от повече от 17 г., адресно се е регистрирал в него, единствено той е имал ключ за апартамента, без К. да е оспорвала това и не е претендирала тя също да притежава ключ от имота. Всички разходи по обикновената поддръжка на жилището, ремонти, заплащане на данъци са извършвани от Р. В..

Съпружеската имуществена общност между Р. В. и Д.К.К - В.а е прекратена с влизане в сила на Решение № 883/12.07.2019 г. по гр.д. № 774/2019 г. на 03.05.2019 г., с което за Р. В. е признато правото на собственост върху процесния имот.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил по делото отговор от ответника.

В отговора се сочи, че исковете са допустими, но неоснователни.

Твърди се, че ответникът Е. Е. П. е собственик на процесния недвижим имот въз основа на Постановление за възлагане на недвижим имот от 31.10.2018 г., влязло в законна сила на 05.04.2019 г., вписано в СВ. гр. В. на 06.06.2019 г.

На 08.07.2019 г. с Протокол за въвод във владение извършен от ЧСИ №807 Н.Д. ответницата е била въведена във владение върху процесния недвижим имот.

Твърдението на ищеца за придобиване на процесния имот в режим на СИО се основава на неправилно тълкуване на т.4 от Постановление на Пленума на ВС № 5/1972 г. Постановлението изхожда от нормалното и обичайното към датата на постановяването му, а именно двамата съпрузи със собствени средства и усилия да изградят постройката. В настоящия случай обаче се изключва приносът на ищеца в придобиването на процесния имот, тъй като строежът е извършен от трето лице К.А.К. срещу учреденото му право на строеж.

Счита още, че правата върху имота са придобити към момента на учредяване на вещното право на строеж.

Освен това счита, че е налице пълна трансформация по смисъла на чл. 23 от СК на лично имущество, поради което Д.К.К запазва индивидуалното си право на собственост върху придобитото ново имущество.

Сочи, че съдебното решение на ВОС. №883/12.07.2019 г. по гр. д. №774/2019 на ВОС, с което ищецът е признат за собственик на целия недвижим имот по силата на давностно владение, няма действие по отношение на ответницата, съгласно чл.298, ал.1 от ГПК, тъй като Е. Е. П. не е страна по делото. Исковата молба не е била вписана преди наложените възбрани върху имота по изпълнителното дело.

Твърди, че процесът по гр. д. №774/2019 на ВОС е симулативен, поради което решението е нищожно. Решението се основава на признанието на иска от страна на действителния собственик Д.К.К.

Счита, че намерение за своене липсва у ищеца поради следните факти:

От протокол за въвод във владение на процесния имот е видно, че Р. В. е присъствал при въвода: той е предал ключове за общите врати на сградата и на него е била изплатена сумата 1200 /хиляда и двеста лева/ от купувачът за подобренията в имота след описа.

В нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека № 006, т.1, рег. № 159, дело № 006/2009 г., вписан в СВ. Акт № 37, т.1, дв.вх.рег. № 806/2009г. в полза на "ТБ Д" АД , ищецът Р. В. В. е дал съгласие за учредяване на ипотека върху целия имот, като в пункт II е посочено, че Д.К.К-В.а, със съгласието на съпруга си Р. В. В., учредява в полза на кредитора «ТБ Д» АД ипотека върху свой в индивидуална собственост недвижим имот. В пункт III е посочено, че в случай на неплащане на задълженията «ТБ Д» АД има право да събере цялото си вземане, чрез продажба по законоустановения ред на процесния недвижим имот. Даденото съгласие изключва намерението за своене на имота от страна на ищеца.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител поддържа исквете и моли за уважаването им, а ответницата чрез процесуалния си представител моли да бъдат отхвърлени същите.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното от фактическа

страна:

Съгласно нотариален акт за учредяване право на строеж срещу строителство № 117 том XIV, дело 3840/1997г., съсобствениците на дворно място /сред които и Д.К.К./, цялото с пространство от 485 кв.м. /четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо пл. № 9 /девет/ в кв. №443/ четиристотин четиридесет и три/ по плана на I-ви микрорайон на гр. В., учредяват на К.А.К. право на строеж върху собствения си недвижим имот, срещу задължението му да построи жилищна сграда на пет етажа плюс сутеренен и партерен етаж с обща разгърната площ от 2 365,90 кв. м. Д.К.К, в качеството ѝ на един от съсобствениците в дворното място, си запазва право на строеж, а останалите съсобственици ѝ учредяват такова върху апартамент №7 /седем/, на IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, представляващ мезонет - 1 /първа/ сграда на площ от 115,79 кв.м./сто и шестнадесет цяло и 79 стотни квадратни метра/ състоящ се от кухня, дневна, три спални, тоалет, баня, коридор, при граници; ап. №5, ап. №8, калкан, улица, заедно с прилежащото избено помещение №3/три/ на застроена площ от 9,13 кв.м. при граници изба №2, изба №5, коридор, калкан, както и 5,8516% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж в недвижим имот.

Няма спор по делото, че дворно място, цялото с пространство от 485 кв.м. /четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо пл. № 9 /девет/ в кв. №443/ четиристотин четиридесет и три/ по плана на I-ви микрорайон на гр. В. е лична /съ/собственост /с други лица/ на Д.К.К, а не е СИО.

Съгласно удостоверение за сключен граждански брак, Р. В. В. и Д.К.К са сключили граждански брак на 07.06.1998г.

Видно от Акт обр. 14 /л. 16 от делото/, сградата с инвеститор и изпълнител ЕТ К.К., находяща се на ул. **** е завършена на ниво груб строеж на 15.09.1998г., когато с посочения акт е приета конструкцията на сградата за съответстваща на строителните книжа и техническите изисквания.

С нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 006, т.1, рег. № 159, дело № 006/21.01.2009 г., е учредена договорна ипотека в полза на "ТБ Д" АД от Д.К.К – В.а, със съгласието на съпруга си Р. В. В., върху притежавания от нея в индивидуална собственост недвижим имот /процесния/, като в пункт III е посочено, че в случай на неплащане на

задълженията «ТБ Д» АД има право да събере цялото си вземане, чрез продажба по законоустановения ред на процесния недвижим имот.

С постановление за възлагане на недвижим имот от 31.10.2018г. на ЧСИ Н.Д., рег. № 807, с район на действие ВОС, по изп.д. 20158070403001, 3106, процесният недвижим имот, е възложен върху Е. Е. П., гражданин на Р.Ф., родена на **** г. в гр. ****а сумата от 158 400лв. Постановлението е влязло в сила на 05.04.2019г.

Видно от протокол за въвод във владение на недвижим имот по изп.д. 20158070403001, 3106, на 19.06.2019г. купувачът Е. Е. П. е въведена в имота. Длъжниците са освободили имота, сменен е патрона на входната врата, посочено е, че купувачът е заплатил в полза на Р. В. сумата от 1200лв. за подобренията в имота след описа.

На 27.11.2018г. е подадена искова молба от Р. В. В. против Д.К.К с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за установяване собствеността му върху процесния недвижим имот, по която е образувано гр. д. №774/2019 по описа на ВОС. Исковата молба е вписана на 07.06.2019г., съгласно извършената служебна справка по делото.

С решение на ВОС. № 883/12.07.2019 г. по гр. д. №774/2019 на ВОС, Е ПРИЕТО ЗА УСТАНОВЕНО, че Р. В. В. притежава правото на собственост върху недвижим имот, находящ се в гр. В., ул. "*****" идентификатор 10135.1505.224.1.7 (десет хиляди и сто и тридесет и пет, хиляда и петстотин и пет, двеста и двадесет и четири, едно, седем) по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-98 от 10.11.2008 г. на ИД АГКК, последно изменение със Заповед № 18-2267-22.03.2016 г. на Началника на СГКК В., представляващ мезонет с площ от 116.79 (сто и шестнадесет цяло и седемдесет и девет стотни) кв. м, състоящ се от кухня, дневна, три спални, тоалет, баня, коридор, при граници: апартамент 8, апартамент 5, калкан, улица, заедно с принадлежащото избено помещение № 3 (три), с площ от 9.13 (девет цяло и тринадесет стотни) кв. м, при граници: изба 2, изба 5, коридор-калкан, както и 5.8516 % (пет цяло и осем хиляди и петстотин и шестнадесет десетохилядни процента) ид. части от общите части на сградата и правото на строеж върху място, цялото с пространство от 480 кв. м, съставляващо имот пл. № 9 в кв. 443 по плана на I-ви микрорайон на гр. В., придобито по давност чрез владение, упражнявано в периода от 2001 г. до

2019 г., по иска, предявен от Р. В. В., ЕГН *****, адрес гр. В., ул. *****
***** чрез адв. П. Й. Н., от АК - В., с рег. № **** служебен адрес: гр. В.,
бул. ***** **, офис **** срещу Д.К.К-В.а, ЕГН *****, адрес гр. В.,
ул. ***** **, на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК. Решението е постановено при
признание на иска.

**Въз основа на установеното от фактическа страна съдът прави
следните правни изводи:**

Предявени по делото са положителни установителни искове с правно
основание чл. 124 ал. 1 от ГПК – главен /основен на твърдения за
придобиване на имота чрез осъществено недобросъвестно давностно
владение за период над 10 години/ и евентуален /основен на твърдения за
придобиване на имота в режим на СИО по време на брака, въз основа на
законовата презумпция за съвместен принос/.

По същите ищецът носи тежестта на доказване на фактите, от които
произтичат правата му, на които основава исковите си, а в тежест на
ответника е да установи твърденията си за правоизключващи или
правопогасяващи факти. В конкретния случай в тежест на ищеца е да
установи при условията на пълно и главно доказване осъществяването от
него давностно владение с намерение за своене в твърдения от него период,
както и позоваването на това владение, въз основа на което възниква правото
му на собственост. По евентуалния иск, доколкото същият се основава на
презумпцията на закона, следва да докаже придобиването на посоченото
имущество по време на брака му с Д.К.. Предвид възраженията на ответната
страна, в нейна тежест е да установи наличието на трансформация на лично
имущество на Д.К., а именно, че процесният имот е придобит като насрещна
престация за отчуждена нейна лична собственост.

По главния иск:

Съгласно чл. 79 от ЗС, правото на собственост по давност върху
недвижим имот се придобива с непрекъснато владение в продължение на 10
години.

Владението е сложен фактически състав, който включва в себе си два
елемента - обективен елемент – фактическата власт върху вещта/имота
/„corpus posesionis”/ и субективен елемент – намерението за своене или
„animus posidendi”.

С ТР Тълкувателно решение № 4 от 17.12.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2012 г., ОСГК, т. 2, е прието, че позоваването /на давността/ не е елемент от фактическия състав на придобивното основание по чл. 79 ЗС, а процесуално средство за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок.

В мотивите на ТР обаче е обяснено обстойно значението на позоваването на давността, а именно: Според правната доктрина придобивната давност е способ за придобиване на право на собственост и други вещни права върху чужда вещ, чрез фактическо упражняване на тези права в продължение на определен от закона срок от време. Нормата на чл. 79 ЗС регламентира фактическия състав на придобивната давност, включващ като елементи изтичането на определен в закона период от време и владение по смисъла на чл. 68, ал. 1 ЗС. Правната последица - придобиване на вещното право - е нормативно свързана само с тези юридически факти. Следователно изискуемото от чл. 120 ЗЗД във връзка с чл. 84 ЗС волеизявление /позоваване/ не е елемент от фактическия състав на придобивното основание по чл. 79 ЗС.

Това обаче не означава, че правната последица - придобиване на правото на собственост или на друго вещно право - настъпва автоматично с изтичане на установения в закона срок. Фактическият състав на владението съгласно чл. 68, ал. 1 ЗС включва както обективния елемент на упражнявана фактическа власт, така и субективния елемент вещта да се държи като своя. След като владението е съзнателен акт, то следва, че придобивната давност е сложен юридически факт от категорията на правомерните юридическите действия, които по определение обхващат като свой елемент наличието на представи и желания, насочени към установяването, придобиването, прехвърлянето, изменението и погасяването на права и задължения /представляващи субективния елемент от предметното им съдържание/, както и тяхното обективиране чрез волево изявление, насочено към сетивното му възприемане от други с цел да се разкрият тези преживявания и представи /представляващо обективния елемент от предметното им съдържание/.

Съгласно чл. 77 ЗС вещните права се придобиват чрез правна сделка, по давност или по друг начин, определен в закона. След отмяната на ЗТСУ и регламентираното с него непосредствено отчуждително действие на регулационния план, е възможно придобиване на вещно право без изразена

воля за това в две хипотези - при приращението по чл. 92 ЗС и по силата на законовия режим на общност по чл. 21, ал. 1 СК, когато придобивното основание включва волеизявлението на единия съпруг, но вещноправния ефект настъпва и за другия съпруг. И двете хипотези обаче предпоставят изразена воля за придобиване на вещното право - при първата на земята, а при втората - на единия съпруг. Следователно принцип в гражданското ни законодателство е, че вещните права се придобиват въз основа на обективизирано волеизявление за това. Целта на този принцип е както зачитане волята на правните субекти, така и защита на общественния интерес чрез създаване яснота по отношение субектите и обектите на вещните права с оглед правната сигурност.

Обективният елемент на владението - упражняването на фактическа власт - съвпада с този при държането. Субективният елемент определя упражняването на фактическа власт върху имот като владение. Законът /чл. 69 ЗС/ предполага наличието на намерението да се свои вещта. Именно затова, за да се трансформира фактическото състояние на упражнявана фактическа власт чрез действия, съответстващи на определено вещно право в самото вещно право, е необходимо потвърждаване наличието на намерение за своеене чрез позоваване на последиците от придобивната давност. Разпоредбата на чл. 120 ЗЗД във връзка с чл. 84 ЗС урежда волевото изявление на субективния елемент на владението чрез процесуални средства - предявяване на иск или възражение при наличие на спор за собственост или чрез снабдяване с констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка с цел легитимиране на придобитото вещно право с оглед участие в гражданския оборот, изпълнение на административни процедури по попълване на кадастрална карта и т. н. *До момента, в който предполагаемото от закона намерение за своеене не бъде потвърдено чрез волево изявление, не може да се придобие и правото на собственост.* **При наличие на позоваване,** правните последици - придобиване на вещното право - се зачитат от момента на изтичане на законно определения срок, съобразно елементите на фактическия състав на придобивното основание по чл. 79, ал. 1 ЗС и по чл. 79, ал. 2 ЗС.

В конкретния случай се твърди от ищеца, че същият е придобил правото на собственост върху процесния недвижим имот чрез осъществено от него давностното владение в периода от 2001г. до 2019 г., когато фактическа власт върху имота е осъществявана само от него с намерение за своеене,

манифестирано спрямо съпругата му Д.К.К, като същият се е позовал на давността чрез предявяване на иск с правно основание чл. 124 ал. 1 от ГПК на 27.11.2018г., въз основа на който е образувано г.д. № 774/2019 на ВОС, и е постановено решение № 883/12.07.2019 г. Настоящият иск обаче се предявява срещу трето лице, а не това, по отношение на което е давностен имота /съпругата К./, а именно срещу Е. Е. П. – купувач на публична продан.

Постановлението за възлагане на недвижим имот поражда вещно прехвърлителен ефект от датата на влизането му в сила. С постановление за възлагане на недвижим имот от 31.10.2018г. на ЧСИ Н.Д., влязло в сила на **05.04.2019г.**, процесният недвижим имот е станал собственост на ответницата Е. Е. П..

Искът срещу съпругата на ищеца е предявен на 27.11.2018г. като исковата молба е вписана на 07.06.2019г. Към датата на вписване на исковата молба, както и към датата на постановеното решение № 883/12.07.2019 г. по г.д. № 774/2019 на ВОС, недвижимият имот вече не е собственост на съпругата на ищеца Д.К.К, следователно няма как да настъпи валидно ефектът на позоваването на давността, т.е. няма как да се придобие и правото на собственост върху имота въз основа на твърдяното давностно владение. При наличие на позоваване, правните последици - придобиване на вещното право - се зачитат от момента на изтичане на законно определения срок, но само в случай, че не са настъпили други факти, които да възпрепятстват придобиването на правото. В конкретния случай изгубването на правото на собственост от ответницата по г.д. № 774/2019 на ВОС Д.К.К, възпрепятства настъпването на целените правни последици по делото, а именно придобиването на правото на собственост върху имота от Р. В. В. с влизане в сила на решението по делото. Решението по г.д. № 774/2019 на ВОС не би могло да се противопостави на Е. Е. П., доколкото исковата молба, по която е образувано делото, е вписана /на 07.06.2019г./ след влизане в сила на постановлението за възлагане /на 05.04.2019г./.

Въз основа на горното съдът намира, че Р. В. В. не е придобил валидно имота по давност и главният иск следва да бъде отхвърлен.

Налице е сбъждане на условието за разглеждане на евентуалния иск, предвид отхвърлянето на главния.

По евентуалния иск:

Съгласно чл. 21 ал.1 и ал. 3 от СК, вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Съвместният принос се предполага до доказване на противното.

Съгласно чл. 23 ал.1 от СК, лични са вещните права, придобити по време на брака изцяло с лично имущество.

Видно от доказателствата по делото, процесният недвижим имот е придобит по време на брака между страните, доколкото бракът им е сключен на 07.06.1998г., а обектът: апартамент №7 /седем/, на IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, находящ се в гр. В., ул. „****“, е възникнал като обект на правото на собственост на 15.09.1998г., съгласно Акт обр. 14.

Видно от доказателствата по делото обаче, изграждането на процесния обект /апартамент №7/ е в резултат на сключен договор за строителство, като съгласно нот. Акт №117, том XIV, дело 3840/1997г., Д.К.К учредява на К.А.К. право на строеж върху собствения си недвижим имот, срещу задължението му да построи жилищна сграда, в която същата си запазва право на строеж върху обекта. Доколкото няма спор, че единствено Д.К.К е съсобственик в недвижимия имот, находящ се в гр. В., ул. „****“, върху който е построена сградата, и Р. В. В. няма права върху същия, то е налице хипотезата на чл. 23 ал.1 от СК, а именно: апартамент №7 /седем/, на IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, находящ се в гр. В., ул. „****“, е придобит по време на брака изцяло с лично имущество, като насрещна престация срещу отстъпено право на строеж върху личния на Д.К.К имот – дворно място с пространство от 485 кв. м./четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо имот пл. №9 /девет/ в кв. 443/четиристотин четиридесет и три/ по плана на 1/първи/ микрорайон на гр. В., находящ се на ул. ****. С оглед на това правото на собственост върху апартамент №7, е лично имущество на Д.К.К, а не е придобито в режим на СИО с Р. В. В..

Съгласно т.4 от Постановление на Пленума на ВС № 5/1972 г., Включва се в съпружеската имуществена общност сградата, построена през време на брака върху земя, индивидуална собственост на единия съпруг, макар да не е било учредено право на строеж в полза на другия съпруг. От мотивите на Постановлението става ясно, че това разрешение е приложимо в случая „когато в течение на брака съпрузите построят сграда върху земя,

индивидуална собственост на единия от тях“, т.е. строежът на сградата следва да е извършен от двамата съпрузи със собствени средства и усилия, по стопански начин.

Видно от доказателствата по делото това не е настоящата хипотеза, поради което т.4 от Постановление на Пленума на ВС № 5/1972 г. е неприложима. Строежът е извършен от трето лице срещу престация с лично имущество на съпругата К.. Поради това придобитото имущество се явява лична собственост, на основание чл. 23 ал.1 от СК.

Въз основа на горното съдът намира, че и евентуалният иск се явява неоснователен и също следва да бъде отхвърлен.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК, ищецът дължи в полза на ответницата разноските за производството. Няма данни обаче същата да е сторила разноски, поради което и не е направила искане в тази насока.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на **Р. В. В.**, ЕГН *****, адрес гр. В., ул. „****, **ПРОТИВ Е. Е. П.**, гр. В., ул. ****, гражданин на Р.Ф., родена на **** г. **за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът Е собственик** на следния недвижим имот: **апартамент №7** /седем/, н а IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, представляващ мезонет - 1 /първа/ сграда на площ от 115,79 кв.м./сто и шестнадесет цяло и 79 стотни квадратни метра/ състоящ се от кухня, дневна, три спални, тоалет, баня, коридор, при граници ат.: №5, ап. №8, калкан, улица, заедно с прилежащото избено помещение №3/три/ на застроена площ от 9,13 кв.м. при граници изба №2, изба №5, коридор, калкан, както и 5,8516% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж в недвижим имот находящ се в гр. В., ул. ****, дворно място с пространство от 485 кв. м./четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо имот пл. №9 /девет/ в кв. 443/четиристотин четиридесет и три/ по плана на 1/първи/ микрорайон на гр. В., а по схема самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1.7, с адрес гр. В., р-н **** ул.****, **** намиращ се в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1, с предназначение жилищна сграда - многофамилна, разположена в поземлен

имот с идентификатор 10135.1505.224, предназначение на жилищния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта:2, площ по документи 116,79 кв. м., с прилежащи части: 5,8516% от общите части на сградата и изба №3 с площ 9,13 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 10135.1505.224.1.5, 10135.1505.224.1.8, под обекта: 10135.1505.224.1.5, над обекта: няма, въз основа на осъществено от него **давностно владение за периода от 2001г. до 2019 г.**, на основание чл. 124 ал. 1 от ГПК.

ОТХВЪРЛЯ иска на **Р. В. В.**, ЕГН *********, адрес гр. В., ул. ********, **ПРОТИВ Е. Е. П.**, гр. В., ул. ********, гражданин на Р.Ф., родена на ******** г. **за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът Е собственик** на следния недвижим имот: **1/2 ид.част от апартамент №7 /седем/, на IV-V ет., /четвърти и пети етажи/, представляващ мезонет - 1/първа/ сграда на площ от 116,79 кв.м./сто и шестнадесет цяло и 79 стотни квадратни метра/ състоящ се от кухня, дневна, три спални, тоалет, баня, коридор, при граници ап. №5, ап. №8, калкан, улица, заедно с прилежащото избено помещение №3/три/ на застроена площ от 9,13 кв.м. при граници изба №2, изба №5, коридор, калкан, както и 5,8516% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж в недвижим имот находящ се в гр. В., ул. ********, дворно място с пространство от 485 кв. м./четиристотин осемдесет и пет квадратни метра/, съставляващо имот пл. №9/девет/ в кв. 443/четиристотин четиридесет и три/ по плана на 1/първи/ микрорайон на гр. В., а по схема самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1.7, с адрес гр. В., р-н ******** ул. ********, ********* намиращ се в сграда с идентификатор 10135.1505.224.1, с предназначение жилищна сград-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 10135,1505.224, предназначение на жилищния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта:2, площ по документи 116,79 кв. м., с прилежащи части: 5,8516% от общите части на сградата и изба №3 с площ 9,13 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 10135.1535.224.1.5, 10135.1505.224.1.8, под обекта: 10135.1505.224.1.5, над обекта: няма, придобита въз основа на **прекръпяване на СИО** /съпругеската имуществена общност/, възникнала върху обекта по силата на законовата презумпция чрез построяване на сградата от двамата съпрузи по време на брака, на основание**

чл. 124 ал. 1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ВАПС в двуседмичен срок от връчване на съобщението за решението, ведно с препис от акта.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____